Nubes - O po dos pés de Deus

O Señor é lento para a ira e grande en poder, e non absolverá en absoluto os malvados.
O Señor ten o seu camiño no remuíño e na tormenta,
e as nubes son o po dos seus pés. Nahúm 1:3

Pentateuco

Eu coloco o meu arco na nube, e será por sinal dunha alianza entre min e a terra. E acontecerá que, cando eu traia unha nube sobre a terra, o arco da vella verase na nube. E o arco da vella estará nas nubes; e eu o verei para lembrarme da alianza eterna entre Deus e toda criatura vivente de toda carne que está sobre a terra. Xénese 9:13-14,16

E o Señor ía diante deles de día nunha columna de nube para guialos polo camiño, e de noite nunha columna de lume para alumealos, para que camiñasen de día e de noite. Non quitou de diante do pobo a columna de nube de día, nin a columna de lume de noite. Éxodo 13:21-22

E o anxo de Deus, que ía diante do campamento de Israel, apartou o camiño e púxose detrás deles; e a columna de nube apartouse de diante deles e púxose detrás deles. E entrou entre o campamento dos exipcios e o campamento de Israel; e era nube e escuridade para eles, pero daba luz pola noite; de xeito que un non se achegou ao outro en toda a noite. E aconteceu que na garda da mañá o Señor mirou o exército dos exipcios a través da columna de lume e de nube, e inquietou o exército dos exipcios. Éxodo 14:19-20,24

E aconteceu que, mentres Aarón falaba a toda a congregación dos fillos de Israel, eles ollaron cara ao deserto, e velaquí que a gloria do Señor apareceu na nube. Éxodo 16:10

E o Señor díxolle a Moisés: «Velaquí que veño a ti nunha nube espesa, para que o pobo me escoite falar contigo e crea en ti para sempre». E Moisés relatou as palabras do pobo ao Señor. E aconteceu que á mañá do terceiro día houbo tronos e lóstregos, e unha nube espesa sobre o monte, e o son da trompeta moi forte; de xeito que todo o pobo que estaba no campamento tremía. Éxodo 19:9 , 16

E Moisés subiu ao monte, e unha nube cubriu o monte. E a gloria do Señor permaneceu no monte Sinaí, e a nube cubriuno seis días; e o sétimo día chamou a Moisés de en medio da nube. E Moisés entrou no medio da nube e subiu ao monte; e Moisés estivo no monte corenta días e corenta noites. Éxodo 24:15-16,18

E aconteceu que, ao entrar Moisés no tabernáculo, a columna de nube descendeu e parouse á porta do tabernáculo, e o Señor falou con Moisés. E todo o pobo viu a columna de nube que estaba á porta do tabernáculo; e todo o pobo levantouse e adorou, cada home á porta da súa tenda. Éxodo 33:9-10

E o Señor baixou na nube, parouse alí con el e proclamou o nome do Señor. Éxodo 34:5

Entón unha nube cubriu a tenda da reunión, e a gloria do Señor encheu o tabernáculo. E Moisés non podía entrar na tenda da reunión, porque a nube permanecía nela, e a gloria do Señor enchía o tabernáculo. E cando a nube se erguía de sobre o tabernáculo, os fillos de Israel seguían adiante en todas as súas xornadas. Pero se a nube non se elevaba, non marchaban ata o día en que se elevaba. Porque a nube do Señor estaba sobre o tabernáculo durante o día, e lume sobre el pola noite, á vista de toda a casa de Israel, en todas as súas viaxes. Éxodo 40: 34-38

E o Señor díxolle a Moisés: «Dille a Aarón, o teu irmán, que non entre en todo momento no lugar santo, dentro do veo, diante do propiciatorio que está sobre a arca, para que non morra; porque eu aparecerei na nube sobre o propiciatorio». E porá o incenso sobre o lume diante do Señor, para que a nube do incenso cubra o propiciatorio que está sobre o Testemuño, para que non morra. Levítico 16:2 , 13

E o día en que se erixiu o tabernáculo, a nube cubriu o tabernáculo, é dicir, a tenda do testemuño; e pola tarde houbo sobre o tabernáculo coma se fose lume, ata a mañá. Así era sempre: a nube cubríao de día, e a aparencia de lume de noite. E cando a nube se erguía de riba do tabernáculo, os fillos de Israel poñíanse en marcha; e no lugar onde pousaba a nube, alí acampaban os fillos de Israel. Pola orde do Señor, os fillos de Israel poñíanse en marcha, e pola orde do Señor acampaban. Mentres a nube permanecía sobre o tabernáculo, descansaban nas súas tendas. E cando a nube se demoraba moitos días sobre o tabernáculo, os fillos de Israel cumprían o mandamento do Señor e non partían. E así sucedía que, cando a nube quedaba uns poucos días sobre o tabernáculo, permanecían nas súas tendas, segundo o mandato do Señor, e poñíanse en marcha segundo o mandato do Señor. E así sucedía que, cando a nube se detenía desde a tarde ata a mañá, e se erguía pola mañá, poñíanse en marcha; tanto se a nube se erguía de día como se era de noite, poñíanse en marcha. Ou se a nube se detenía sobre o tabernáculo dous días, un mes ou un ano, os fillos de Israel permanecían nas súas tendas e non poñíanse en marcha; pero cando se erguía, poñíanse en marcha. Números 9:15-22

E aconteceu que o día vinte do segundo mes do ano segundo, a nube se levantou de sobre o tabernáculo do testemuño. E os fillos de Israel partiron do deserto de Sinaí; e a nube pousouse no deserto de Parán. E a nube do Señor estaba sobre eles durante o día, cando saían do campamento. Números 10:11-12,34

E o Señor baixou nunha nube e falou con el, e tomou do espírito que estaba sobre el, e deullo aos setenta anciáns. E aconteceu que, cando o espírito pousou sobre eles, profetizaron, e non cesaron. Números 11:25

E o Señor baixou na columna de nube e púxose á entrada do tabernáculo, e chamou a Aarón e a Miriam; e ambos saíron. E a nube apartouse de enriba do tabernáculo; e velaquí que Miriam quedou leprosa, branca coma a neve; e Aarón mirou a Miriam, e velaquí que estaba leprosa. Números 12:5,10

E contarano aos habitantes desta terra, porque escoitaron que ti, Señor, estás no medio deste pobo, que ti, Señor, es visto cara a cara, e que a túa nube está sobre eles, e que ti vas diante deles, de día nunha columna de nube, e de noite nunha columna de lume. Números 14:14

E aconteceu que, cando a congregación se reuniu contra Moisés e contra Aarón, miraron cara ao tabernáculo da reunión; e velaquí que a nube o cubría, e apareceu a gloria do Señor. Números 16:42

Quen foi diante de vós no camiño, para buscarvos un lugar onde acampar, en lume de noite para mostrarvos o camiño por onde debíades ir, e nunha nube de día. Deuteronomio 1:33

E vos achegastes e vos puxestes ao pé do monte, e o monte ardía en lume ata o medio do ceo, con escuridade, nubes e unha densa escuridade. Deuteronomio 4:11

Estas palabras pronunciou o Señor a toda a vosa asemblea no monte, dende o medio do lume, da nube e da escuridade, cunha gran voz; e non engadiu nada máis. E escribiunas en dúas táboas de pedra e entregounas a min. Deuteronomio 5:22

E o Señor apareceu no tabernáculo nunha columna de nube; e a columna de nube estaba sobre a porta do tabernáculo. Deuteronomio 31:15

Historia

Señor, cando saíches de Seir, cando saíches do campo de Edom, tremeu a terra, e os ceos gotearon auga, e as nubes tamén gotearon auga. Xuíces 5:4

E fixo pavillóns de escuridade arredor del, augas escuras e densas nubes nos ceos. 2 Samuel 22:12

E será coma a luz da mañá, cando sae o sol, unha mañá sen nubes; coma a herba tenra que brota da terra despois da choiva, ao resplandor claro. 2 Samuel 23:4

E aconteceu que, cando os sacerdotes saíron do lugar santo, a nube encheu a casa do Señor, de xeito que os sacerdotes non puideron estar de pé para ministrar por mor da nube, porque a gloria do Señor enchera a casa do Señor. 1 Reis 8:10-11

E aconteceu na sétima vez que dixo: Velaquí que sae do mar unha pequena nube, coma a man dun home. E dixo: Sube e dille a Acab: Prepara o teu carro e baixa, para que a choiva non te deteña. E aconteceu que o ceo se escureceu polas nubes e o vento, e houbo unha gran choiva. E Acab cabalgou e foi para Iezreel. 1 Reis 18:44-45

E aconteceu que, cando os trompetistas e os cantores estaban coma un só, facendo un só son para ser oído, louvando e agradecendo ao Señor; e cando alzaban a voz coas trompetas, os címbalos e os instrumentos de música, e louvaban ao Señor, dicindo: Porque é bo, porque a súa misericordia é para sempre, entón a casa encheuse dunha nube, a casa do Señor; de xeito que os sacerdotes non puideron estar de pé para ministrar por mor da nube, porque a gloria do Señor enchera a casa de Deus. 2 Crónicas 5:13-14

Ademais, guiáchelos de día cunha columna de nube, e de noite cunha columna de lume, para alumbrarlles o camiño por onde debían ir. Mais ti, na túa gran misericordia, non os abandonou no

deserto. A columna de nube non se apartou deles de día para guialos polo camiño, nin a columna de lume de noite para mostrarlles luz e o camiño por onde debían ir. Nehemías 9:12,19

Poesía

Que a escuridade e a sombra da morte o manchen; que unha nube habite nel; que a escuridade do día o espante. Xob 3:5

Como a nube se consume e desaparece, así o que baixa á tumba non volverá subir. Xob 7:9

Aínda que a súa excelencia suba ata os ceos e a súa cabeza chegue ás nubes, perecerá para sempre coma o seu propio esterco; os que o viron dirán: Onde está? Xob 20: 6-7

E ti preguntas: Como sabe Deus? Pode xulgar a través da escuridade? As nubes espesas son unha cuberta para el, de xeito que non ve; e anda polo circuíto do ceo. Xob 22:13-14

El ata as augas nas súas nubes espesas, e a nube non se racha debaixo delas. El defende a face do seu trono e estende sobre ela a súa nube. Xob 26:8-9

Os terrores volvéronse sobre min; perseguen a miña alma coma o vento; e a miña saúde pasa coma unha nube. Xob 30:15

Mira os ceos e observa; e contempla as nubes que son máis altas ca ti. Xob 35:5

Que as nubes derraman e destilan sobre o home en abundancia. Pode alguén entender a extensión das nubes ou o ruído do seu tabernáculo? Con nubes cobre a luz e lle ordena que non brille coa nube que vén entre elas. Xob 36:28-29,32

Tamén regando cansa a espesa nube, dispersa a súa brillante nube. Sabes ti cando Deus as dispuxo e fixo brillar a luz da súa nube? Coñeces o equilibrio das nubes, as marabillosas obras daquel que é perfecto en coñecemento? E agora os homes non ven a luz brillante que hai nas nubes: senón que pasa o vento e as limpa. Xob 37:11,15-26,21

Cando fixen da nube o seu manto e da escuridade densa como pano para ela, ¿podes elevar a túa voz ás nubes, para que a abundancia de augas te cubra? ¿Quen pode contar as nubes con sabedoría? ¿Ou quen pode conter as botellas do ceo? Xob 38:9,34,37

Fixo da escuridade o seu agocho; o seu pavillón arredor del eran augas escuras e densas nubes do ceo. Co resplandor que había diante del, pasaron as súas densas nubes, pedras de sarabia e brasas de lume. Salmos 18:11-12

A túa misericordia, oh Señor, está nos ceos, e a túa fidelidade chega ata as nubes. Salmos 36:5

Porque a túa misericordia é grande ata os ceos, e a túa verdade ata as nubes. Salmos 57:10

Atribuídelle forza a Deus: a súa excelencia está sobre Israel, e a súa forza está nas nubes. Salmos 68:34

As nubes botaron auga, os ceos deron un son, e as túas frechas saíron disparadas. Salmos 77:17

Guiounos tamén cunha nube de día e toda a noite cunha luz de lume. Aínda que mandara ás nubes desde arriba e abrira as portas do ceo, Salmos 78:14,23

Nubes e escuridade o rodean; xustiza e xuízo son a morada do seu trono. Salmos 97:2

Faloulles na columna de nube; gardaron os seus testemuños e a ordenanza que lles deu. Salmos 99:7

Quen coloca as vigas das súas cámaras nas augas; quen fai das nubes o seu carro; quen anda sobre as ás do vento. Salmos 104:3

Estendeu unha nube para cubrir a noite, e lume para alumbrala. Salmos 105:39

Porque a túa misericordia é grande por riba dos ceos, e a túa verdade chega ata as nubes. Salmos 108:4

Quen cobre o ceo de nubes, quen prepara a choiva para a terra, quen fai medrar a herba nos montes. Salmos 147:8

Polo seu coñecemento ábrense as profundidades, e as nubes derraman orballo. Proverbios 3:20

Cando estableceu as nubes no alto, cando fortaleceu as fontes do abismo: Proverbios 8:28

Na luz do rostro do rei está a vida; e o seu favor é coma unha nube de choiva tardía. Proverbios 16:15

Quen se gaba dun agasallo falso é coma nubes e vento sen choiva. Proverbios 25:14

Se as nubes están cheas de choiva, derramanse sobre a terra; e se a árbore cae cara ao sur ou cara ao norte, no lugar onde caeu a árbore, alí quedará. Quen observa o vento non sementará; e quen observa as nubes non colleitará." Eclesiastés 11: 3-4

Mentres non se escurezan o sol, nin a luz, nin a lúa, nin as estrelas, nin volvan as nubes despois da choiva: Eclesiastés 12:2

Profetas

E o Señor creará sobre toda morada do monte Sión e sobre as súas asembleas unha nube e fume de día, e o resplandor dun lume chamativo de noite; porque sobre toda gloria haberá unha defensa. Isaías 4:5

E deixareina asolagada; non será podada nin cavada; senón que crecerán silvas e espiñas; tamén lles mandarei ás nubes que non fagan chover sobre ela. Isaías 5:6

Subirei por riba das alturas das nubes; serei coma o Altísimo. Isaías 14:14

Pois así me dixo o Señor: «Descansarei e contemplarei a miña morada coma unha calor clara sobre as herbas, coma unha nube de orballo na calor da colleita». Isaías 18:4

Carga de Exipto. Velaquí que o Señor cabalga sobre unha nube lixeira e entra en Exipto; os ídolos de Exipto tremerán na súa presenza, e o corazón de Exipto derreterase no medio del. Isaías 19:1

Abaixarás o ruído dos estraños, coma a calor nun lugar seco; a calor coa sombra dunha nube; a póla dos poderosos será abatida. Isaías 25:5

Borrei as túas transgresións coma unha nube espesa, e os teus pecados coma unha nube; volve a min, porque eu te redimín. Isaías 44:22

Quen son estes que voan coma unha nube, e coma as pombas ás súas fiestras? Isaías 60:8

Velaquí que sobe coma as nubes, e os seus carros coma un torbellino; os seus cabalos son máis veloces que as aguias. Ai de nós, porque estamos esgotados. Xeremías 4:13

Como cubriu o Señor na súa ira a filla de Sión cunha nube, e derrubou do ceo á terra a beleza de Israel, e non se lembrou do escabel dos seus pés no día da súa ira! Lamentacións 2:1

Cubrícheste cunha nube, para que a nosa oración non chegase. Lamentacións 3:44

E mirei, e velaquí que un remuíño viña do norte, unha gran nube, e un lume que se envolvía, e un resplandor estaba arredor dela, e do medio dela coma a cor do ámbar, do medio do lume. Coma a aparencia do arco da vella que hai na nube no día de choiva, así era a aparencia do resplandor arredor. Esta era a aparencia da semellanza da gloria do Señor. E cando a vin, caín sobre o meu rostro e oín a voz dun que falaba. Ezequiel 1:4 , 28

E estaban diante deles setenta homes dos anciáns da casa de Israel, e no medio deles estaba Iazanías, fillo de Safán, con cada un o seu incensario na man; e subía unha espesa nube de incenso. Ezequiel 8:11

Agora, cando o home entrou, os querubíns estaban á dereita da casa, e a nube enchía o atrio interior. Entón a gloria do Señor subiu de sobre os querubíns e parou sobre o limiar da casa; e a casa encheuse coa nube, e o adro encheuse do resplandor da gloria do Señor. Ezequiel 10: 3-4

Porque o día está preto, o día do Señor está preto, día nubrado; será o tempo das nacións. En Tefnéhés escurecerá o día, cando eu quebre alí os xugos de Exipto, e cesará nela a vangarda do seu poder; unha nube cubriraa, e as súas fillas irán cativas. Ezequiel 30:3 , 18

E cando te extinguirei, cubrirei o ceo e escurecerei as súas estrelas; cubrirei o sol cunha nube e a lúa non dará a súa luz. Ezequiel 32:7

Como un pastor busca o seu rabaño o día que está entre as súas ovellas que están dispersas, así eu buscarei as miñas ovellas e librareinas de todos os lugares onde foron dispersas no día nubrado e escuro. Ezequiel 34:12

Subirás e virás coma unha tormenta, serás coma unha nube que cobre a terra, ti, e todas as túas tropas, e moitos pobos contigo. E subirás contra o meu pobo de Israel, coma unha nube que cobre a terra; acontecerá nos últimos días, e eu te levarei contra a miña terra, para que as nacións me coñezan, cando sexa santificado en ti, oh Gog, diante dos seus ollos. Ezequiel 38:9 , 16

Vin nas visións nocturnas, e velaquí que alguén coma o Fillo do home veu coas nubes do ceo, e achegouse ao Ancián dos días, e trouxérono diante del. Daniel 7:13

Efraím, que che farei? Xudá, que che farei? Porque a túa bondade é coma unha nube da mañá, e coma o orballo temperán desaparece. Oseas 6:4

Polo tanto, serán coma a nube da mañá, coma o orballo temperán que pasa, coma a palla que o remuíño bota fóra do andar, coma o fume que sae da cheminea. Oseas 13:3

Un día de escuridade e de escuridade, un día de nubes e de espesa escuridade, coma a mañá que se estende sobre os montes: un pobo grande e forte; non houbo nunca outro igual, nin o haberá despois del, nin nos anos de moitas xeracións. Xoel 2:2

O Señor é lento para a ira e grande en poder, e non absolverá de ningún xeito os malvados. O Señor segue o seu camiño no remuíño e na tormenta, e as nubes son o po dos seus pés. Nahúm 1:3

Ese día é día de ira, día de angustia e angustia, día de desolación e ruína, día de escuridade e penumbra, día de nubes e de escuridade densa, Sofonías 1:15

Pedídelle ao Señor choiva na choiva tardía; e o Señor fará nubes brillantes e lles dará chuvia de choiva, a todos herba no campo. Zacarías 10:1

Evanxeos

Mentres aínda falaba, unha nube luminosa cubriunos coa súa sombra; e unha voz da nube dicía: «Este é o meu Fillo amado, no que me complazo; escoitádeo». Mateo 17:5

E entón aparecerá no ceo o sinal do Fillo do home; e entón chorarán todas as tribos da terra, e verán o Fillo do home vindo sobre as nubes do ceo con poder e gran gloria. Mateo 24:30

Xesús díxolle: Ti dixeches; con todo, eu dígovos que de agora en diante veredes o Fillo do home sentado á dereita do Poder e vindo sobre as nubes do ceo. Mateo 26:64

E unha nube cubriunos coa súa sombra, e unha voz saíu da nube dicindo: Este é o meu Fillo amado; escoitádeo. Marcos 9:7

E entón verán o Fillo do home vindo nas nubes con gran poder e gloria. Marcos 13:26

E Xesús respondeu: Eu son, e veredes o Fillo do home sentado á dereita do Poder e vindo sobre as nubes do ceo. Marcos 14:62

Mentres falaba así, chegou unha nube e cubriunos coa súa sombra; e tiveron medo ao entraren na nube. E veu unha voz da nube que dicía: «Este é o meu Fillo amado; escoitádeo». Lucas 9: 34-35

E díxolle tamén á xente: Cando vedes unha nube saír do oeste, dicides axiña: Vén chuvia; e así é. Lucas 12:54

E entón verán o Fillo do home vindo nunha nube con poder e gran gloria. Lucas 21:27

E despois de dicir estas cousas, mentres eles o miraban, foi elevado; e unha nube o quitou da súa vista. Actos 1:9

Epístolas

Ademais, irmáns, non quero que ignoredes que todos os nosos pais estiveron baixo a nube e todos pasaron polo mar; E todos foron bautizados en Moisés na nube e no mar; 1 Corintios 10 : 1-2

Entón nós, os que esteamos vivos e quedemos, seremos arrebatados xunto con eles nas nubes, para atoparnos co Señor no aire; e así estaremos sempre co Señor. 1 Tesalonicenses 4:17

Polo tanto, xa que estamos rodeados por unha nube tan grande de testemuñas, deixemos de lado todo peso e o pecado que tan facilmente nos asedia, e corramos con paciencia a carreira que temos por diante, Hebreos 12:1

Son pozos sen auga, nubes que leva a tormenta; para os que a néboa da escuridade está reservada para sempre. 2 Pedro 2:17

Estas son manchas nos vosos banquetes de caridade, cando festexan convosco, alimentándose a si mesmos sen medo: nubes sen auga, levadas polos ventos; árbores cuxo froito se murcha, sen froito, dúas veces mortas, arrincadas de raíz; Xudas 1:12

Revelación

Velaquí que vén coas nubes, e todo ollo o verá, mesmo os que o traspasaron; e todas as familias da terra lamentaranse por el. Así é, Amén. Apocalipse 1:7

E vin outro anxo poderoso baixar do ceo, vestido cunha nube; e un arco da vella estaba sobre a súa cabeza, e a súa cara era coma o sol, e os seus pés coma columnas de lume. Apocalipse 10:1

E oíron unha gran voz do ceo que lles dicía: Subide aquí. E subiron ao ceo nunha nube, e os seus inimigos víronos. Apocalipse 11:12

E vin, e vin unha nube branca, e sobre a nube estaba sentado alguén semellante ao Fillo do home, cunha coroa de ouro na cabeza e unha fouce afiada na man. E outro anxo saíu do templo, berrando con voz forte ao que estaba sentado na nube: "Mete a túa fouce e colleita, porque chegou a hora de colleitar, porque a colleita da terra está madura". E o que estaba sentado sobre a nube lanzou a súa fouce sobre a terra, e a terra foi segada." Apocalipse 14: 14-16

Apócrifos

Despois disto pasou diante de min unha nube acuosa e enviou moita choiva cunha tormenta; e cando pasou a choiva torrencial, as pingas permaneceron quietas. 2 Esdras 4:49

Con todo, é máis doado para o que está en perigo caer nestas cousas que desaparecer coma unha nube do mundo e non ver as cousas que acontecen nos últimos días. E el respondeume e díxome: 2 Esdras 13:20

Velaquí nubes do leste e do norte ao sur, e son moi horribles de ver, cheas de ira e tormenta. E xurdirán ventos fortes do leste, e abrirán o ceo; e a nube que levantou con ira, e a estrela que levantou para causar medo cara ao vento leste e oeste, será destruída. As grandes e poderosas nubes incharanse cheas de ira, e a estrela, para que fagan temor a toda a terra, e aos que nela habitan; e derramarán sobre todo lugar alto e eminente unha estrela horrible, 2 Esdras 15: 34,39-40

E o noso nome será esquecido co tempo, e ninguén terá en conta as nosas obras, e a nosa vida pasará coma o rastro dunha nube, e dispersarase coma a néboa, que é esvaecida polos raios do sol e superada pola súa calor. Sabedoría de Salomón 2:4

Entón sairán os raios que apuntan ben; e voarán desde as nubes, coma desde un arco ben tensado, cara ao branco. Sabedoría de Salomón 5:21

Como, por exemplo, unha nube que cubría o campamento; e onde antes había auga, aparecía terra seca; e do mar Vermello un camiño sen impedimentos; e da corrente violenta un campo verde: Sabedoría de Salomón 19:7

Cando un rico fala, todos calan, e o que di, lévano ás nubes; pero se fala o pobre, din: «Que tipo é este?». E se tropeza, axudarano a derrubalo. Eclesiástico 13:23

Saín da boca do Altísimo e cubrín a terra coma unha nube. Habitei en lugares altos, e o meu trono está nunha columna de nube. Eclesiástico 24:3-4

O que serve ao Señor será aceptado con favor, e a súa oración chegará ata as nubes. A oración do humilde atravesa as nubes; e ata que se achega, non será consolado; e non se apartará, ata que o Altísimo mire para xulgar con xustiza e executar xuízo. A misericordia é oportuna no tempo da aflición, como as nubes de choiva no tempo da seca. Eclesiástico 35:16-17,20

Por medio disto ábrense os tesouros, e as nubes voan coma aves. Co seu gran poder, el endurece as nubes, e as pedras de sarabia fanse pequenas. Eclesiástico 43:14-15

Fíxolle oír a súa voz, levouno á escuridade da nube e deulle mandamentos diante da súa cara, a lei da vida e do coñecemento, para ensinar a Xacob as súas alianzas e a Israel os seus xuízos. Eclesiástico 45:5

Era coma a estrela da mañá no medio dunha nube, coma a lúa chea, coma o sol que resplandece sobre o templo do Altísimo, coma o arco da vella que alumea as nubes brillantes, coma unha fermosa oliveira que dá froito, coma un ciprés que medra ata as nubes. Eclesiástico 50:6-7,10

Quen subiu ao ceo e a colleu e a baixou das nubes? Baruc 3:29

E cando Deus ordena ás nubes que vaian sobre todo o mundo, estas fan o que lles ordenan. Xeremías 1:62

Lámpadas e nubes, bendicide o Señor: loádeo e exaltádeo por riba de todo para sempre. Oración de Azarías 1:51

Cando isto se fixo, e chegou o momento en que brillou o sol, que antes estaba agochado na nube, acendeuse un gran lume, de xeito que todos quedaron marabillados. 2 Macabeos 1:22

Entón o Señor mostraralles estas cousas, e aparecerá a gloria do Señor, e tamén a nube, como se mostrou en tempos de Moisés, e como cando Salomón pediu que o lugar fose santificado con honra. 2 Macabeos 2:8

Enoc

Velaquí o verán e o inverno, como toda a terra está chea de auga, e as nubes, o orballo e a choiva repousan sobre ela. Enoc 2:3

E xurdiu moita impiedade, e cometeron fornicación, e foron desviados, e corrompéronse en todos os seus camiños. Semjâzâ ensinou encantamentos e cortes de raíces, Armârôs a resolución de encantamentos, Barâqîjâl ensinou astroloxía, Kôkabêl as constelacións, Ezêqêêl o coñecemento das nubes, Araqiêl os signos da terra, Shamsiêl os signos do sol e Sariêl o curso da lúa. E mentres os homes perecían, eles gritaban, e o seu clamor subía ao ceo... Enoc 8:2

E a visión foime mostrada así: Velaquí, na visión as nubes convidáronme e unha néboa chamoume, e o curso das estrelas e os lóstregos aceleráronse e apresuráronme, e os ventos da visión fixéronme voar e levantáronme cara arriba, e leváronme ao ceo. Enoc 14:8

Vin os ventos sobre a terra levando as nubes: vin os camiños dos anxos. Vin no extremo da terra o firmamento do ceo enriba. Enoc 18:5

Correndo coma un copioso curso de auga que fluía cara ao noroeste, facía que as nubes e o orballo ascendesen por todos os lados. Enoc 28:3

E alí os meus ollos viron os segredos do lóstrego e do trono, e os segredos dos ventos, como se dividen para soprar sobre a terra, e os segredos das nubes e do orballo, e alí vin de onde proceden nese lugar e de onde saturan a terra poeirenta. E alí vin cámaras pechadas das que se dividen os ventos, a cámara da sarabia e dos ventos, a cámara da néboa e das nubes, e a súa nube paira sobre a terra desde o principio do mundo. Enoc 41:3-4

E o espírito do orballo ten a súa morada nos confíns do ceo, e está conectado coas cámaras da choiva, e o seu curso é no inverno e no verán: e as súas nubes e as nubes da néboa están conectadas, e unha dá á outra. Enoc 60:20

E pola porta do medio veñen en dirección directa saúde, choiva, orballo e prosperidade; e pola terceira porta, no oeste, veñen nubes, xeada, neve, choiva, orballo e lagostas. Enoc 76:11

E o cuarto cuarto, chamado norte, está dividido en tres partes: a primeira delas é para a morada dos homes; e a segunda contén mares de auga, e abismos e bosques e ríos, e escuridade e nubes; e a terceira parte contén o xardín da xustiza. Enoc 77:3

Oxalá os meus ollos fosen unha nube de augas, para chorar por ti e derramar as miñas bágoas coma unha nube de augas, para descansar da angustia do meu corazón! Enoc 95:1

E El chamará a testemuñar contra vós toda nube, néboa, orballo e choiva; porque todas elas serán retidas por causa vós de descender sobre vós, e lembraranse dos vosos pecados. Enoc 100:11

E vin alí algo coma unha nube invisible; porque debido á súa profundidade non podía mirar por riba, e vin unha chama de lume ardente e cousas coma montañas brillantes que rodeaban e se extendían dun lado para outro. Enoc 108:4

Jasher

E díxolle: Toma agora o teu fillo, o teu único fillo que amas, Isaac, e vai á terra de Moriah, e ofréceo alí en holocausto sobre un dos montes que che mostrarán, porque alí verás unha nube e a gloria do Señor. E apareceulle unha columna de lume que se estendía desde a terra ata o ceo, e unha nube de gloria sobre o monte, e a gloria do Señor viuse na nube. E Abraham dixo a Isaac: Fillo meu, ves nese monte, que percibimos de lonxe, o que eu vexo nel? E Isaac respondeu e díxolle a seu pai: Vexo e velaquí unha columna de lume e unha nube, e a gloria do Señor vese sobre a nube. Jasher 23:2,42-44

E a gloria do Señor pousouse sobre o monte Sinaí, e chamou a Moisés, e Moisés veu no medio dunha nube e subiu ao monte. Jasher 82:8

E o día vinte do mes, a nube retirouse de sobre o tabernáculo do testemuño. Naquel tempo, os fillos de Israel continuaron a súa viaxe desde o deserto de Sinaí, e fixeron unha viaxe de tres días, e a nube pousouse sobre o deserto de Parán; alí a ira do Señor acendeuse contra Israel, porque provocaran ao Señor pedíndolle carne para comer. Jasher 83:25-26

E o Señor apareceu no tabernáculo nunha columna de nube, e a columna de nube parou á entrada do tabernáculo. Jasher 87:2

Xubileos

E Moisés subiu ao monte de Deus, e a gloria do Señor permaneceu no monte Sinaí, e unha nube cubriuno durante seis días. E chamou a Moisés no sétimo día de en medio da nube, e a aparencia da gloria do Señor era coma un lume chamasante no cumio do monte. Xubileos 1:2-3

Porque no primeiro día creou os ceos que están arriba, a terra e as augas e todos os espíritos que serven diante del: os anxos da presenza, os anxos da santificación, os anxos do espírito do lume, os anxos do espírito dos ventos, os anxos do espírito das nubes e da escuridade, da neve, da sarabia e da xeada, os anxos das voces, dos tronos e dos lóstregos, os anxos dos espíritos do frío e da calor, do inverno, da primavera, do outono e do verán, e todos os espíritos das súas criaturas que están nos ceos e na terra. Creou os abismos e a escuridade, o atardecer e a noite, a luz, o amencer e o día, que preparou no coñecemento do seu corazón. Xubileos 2:2

Puxo o seu arco na nube como sinal da alianza eterna de que non habería máis diluvio sobre a terra para destruíla todos os días da terra. Xubileos 6:16

E unha nube de corvos veu para devorar a semente, e Abram correu ao seu encontro antes de que se asentasen na terra, e gritoulles antes de que se asentasen na terra para devorar a semente, e dixo: "Non baixedes: volvede ao lugar de onde viñestes", e procederon a volver. E fixo que as nubes de corvos volvesen aquel día setenta veces, e de todos os corvos en toda a terra onde estaba Abram non se asentaron alí nin un só. Xubileos 11:18-19

Libros perdidos da Biblia

Pero mentres me ía, dixo Xosé, mirei cara ao aire e vin as nubes abraiadas e as aves do ceo parando no medio do seu voo. Protevanxeo 13:2

Entón unha nube brillante cubriu a cova, e a parteira dixo: Hoxe a miña alma está magnificada, porque os meus ollos viron cousas sorprendentes, e a salvación traeuse a Israel. Pero de súpeto a nube converteuse nunha gran luz na cova, de xeito que os seus ollos non a podían soportar. Protevanxeo 14:10-11

Aquí estivemos ata agora, e non probamos a morte, pero agora estamos a piques de volver coa chegada do Anticristo, armados con sinais e milagres divinos, para enfrontarnos a el na batalla, e ser asasinados por el en Xerusalén, e ser levados vivos de novo ás nubes, despois de tres días e medio. Evanxeo de Nicodemo 20:4

Entón o pobo prendeu lume á pirámide; aínda que a chama era moi grande, non a tocou, porque Deus tivo compaixón dela e provocou unha gran erupción dende a terra de abaixo, e unha nube dende arriba que derramou grandes cantidades de choiva e sarabia; Feitos de Paulo e Tecla 5:15

Pero os peixes (crías de mar), cando viron o lóstrego e o lume, morreron e nadaron mortos sobre a superficie da auga, e unha nube de lume rodeou a Tecla, de xeito que, así como as bestas non podían achegarse a ela, a xente tampouco podía ver a súa nudez. Actos de Paulo e Tecla 9:9

Cando partiu de alí, foi a Seleucia e iluminou a moitos no coñecemento de Cristo. E unha nube brillante guiouna na súa viaxe. E despois de chegar a Seleucia, foi a un lugar fóra da cidade, a unha distancia dun furlong, por medo dos habitantes, porque eran adoradores de ídolos. E foi conducida (pola nube) a un monte chamado Calamón ou Rodeón. Alí permaneceu moitos anos e sufriu moitas e graves tentacións do demo, que soportou dun xeito axeitado, coa axuda que recibiu de Cristo. Actos de Paulo e Tecla 10:11-14

Tiñamos un entendemento defectuoso; adorabamos pedras e madeira; ouro, prata e bronce, obras das mans dos homes; e toda a nosa vida non era outra cousa que a morte. Polo tanto, estando rodeados de escuridade e cunha néboa tan grande diante dos ollos, ollamos cara arriba e, pola súa vontade, apartamos a nube que nos rodeaba. Porque tivo compaixón de nós e, conmovido nas súas entrañas por nós, salvounos; vendo en nós moito erro e destrución, e vendo que non tiñamos esperanza de salvación, senón só a través del. 2 Clemente aos Corintios 1:7-9

E o macho coa femia nin macho nin femia;—El quere dicir isto; chama á nosa ira o macho, á nosa concupiscencia a femia. Polo tanto, cando un home chega a tal punto que non está suxeito nin a un nin ao outro destes (os cales, pola prevalencia do costume e unha mala educación, nublan e escurecen a razón), senón que, despois de disipar a néboa que xorde deles e estar cheo de vergoña, polo arrepentimento unirá tanto a súa alma como o seu espírito na obediencia á razón; entón, como di Paulo, non hai en nós nin macho nin femia. 2 Clemente aos Corintios 5:4-6

Polo tanto, como será entón semellante ao que era na terra, así se lles ordenou aos xudeus antes que tomasen dous machos fermosos e iguais. Para que, cando vexan ao noso Salvador vindo nas nubes do ceo no futuro, se sorprendan da semellanza dos machos. Epístola xeral de Bernabé 6:12

Libros esquecidos do Edén

Pero cando o astuto Satán os viu, que ían ao xardín, reuniu o seu exército e apareceu nunha nube, coa intención de enganalos. 1 Libro de Adán e Eva 28:1

Deus díxome ademais: Se non tes forzas para camiñar, enviarei unha nube para levarte e pousarte na entrada da súa cova; logo a nube volverá e deixarate alí. E se eles veñen contigo, enviarei unha nube para levarte a ti e a eles. Entón mandou unha nube, e elevoume e trouxome a ti; e logo volveu. 1 Libro de Adán e Eva 60:23-25

Aconteceu que, cando Enoc lles dixo aos seus fillos, os anxos o levaron nas súas ás e o elevaron ao primeiro ceo e o colocaron nas nubes. E alí mirei, e de novo mirei máis alto, e vin o éter, e colocáronme no primeiro ceo e mostráronme un mar moi grande, maior que o mar terrestre. Segredos de Enoc 3:1

E aquí mirei para abaixo e vin os tesouros da neve, e os anxos que gardan os seus terribles almacéns, e as nubes de onde saen e nas que van. Segredos de Enoc 5:1

E un da orde dos anxos, despois de apartarse da orde que estaba debaixo del, concibiu un pensamento imposible, colocar o seu trono máis alto que as nubes sobre a terra, para que puidese chegar a ser igual en rango ao meu poder. Segredos de Enoc 29:3

(Venres) No sexto día ordenei á miña sabedoría que crease o home a partir de sete consistencias: unha, a súa carne da terra; dúas, o seu sangue do orballo; tres, os seus ollos do sol; catro, os seus ósos da pedra; cinco, a súa intelixencia da rapidez dos anxos e da nube; seis, as súas veas e o seu cabelo da herba da terra; sete, a súa alma do meu alento e do vento. Segredos de Enoc 30:10

Escoitas as palabras dos meus beizos, como eu escoitei as palabras do Señor, coma un gran trono incesante con nubes lanzadas. Segredos de Enoc 39:7

E medín o círculo do sol e medín os seus raios, contei as horas, escribín tamén todas as cousas que pasan pola terra. Escribín as cousas que se nutren, e toda a semente sembrada e non sembrada, que a terra produce e todas as plantas, e toda herba e cada flor, e os seus doces aromas, e os seus nomes, e as moradas das nubes, e a súa composición, e as súas ás, e como levan a choiva e as pingas de choiva. E investiguei todas as cousas, e escribín o camiño do trono e do lóstrego, e mostráronme as chaves e os seus gardiáns, a súa saída, o camiño polo que van; déixase saír en medida (suavemente) por unha cadea, para que por unha cadea pesada e violencia derrote as nubes furiosas e destrúa todas as cousas na terra. Escribín os tesouros da neve e os almacéns dos aires fríos e xeados, e observei o posuidor das chaves da súa estación, el enche as nubes con elas e non esgota os tesouros. Segredos de Enoc 40:5-7

Os meus perseguidores virán e non me verán: unha nube de escuridade caerá sobre os seus ollos; e un aire de espesa escuridade os escurecerá. Odas de Salomón 5:4-5

O orballo do Señor destilou sobre min en quietude: e fixo subir sobre a miña cabeza unha nube de paz, que me gardou continuamente; foi para min a salvación: todo tremeu e eles tiveron medo. Odas de Salomón 35:1-3

Porque segundo a grandeza do Altísimo, así me fixo; e como a súa propia novidade renovoume; e unxiume desde a súa propia perfección. E convertinme nun dos seus veciños; e a miña boca abriuse como unha nube de orballo, e o meu corazón derramouse como un regato de xustiza, e o meu acceso a El foi en paz; e fun establecido polo Espírito do seu goberno. Aleluia. Odas de Salomón 36:5-8

Os ceos exultarán nos seus días, e a terra alegrarase, e as nubes alegraranse; e o coñecemento do Señor derramarase sobre a terra, coma as augas dos mares; e os anxos da gloria da presenza do Señor alegraranse nel. Testamento de Leví 5:18-20